

I. NAUCZANIE OJCA ŚWIĘTEGO

1. *Posynodalna adhortacja apostolska „Sacramentum caritatis”*

W dniu 13 marca 2007 r. została przedstawiona na Watykanie posynodalna adhortacja apostolska papieża Benedykta XVI *Sacramentum caritatis*. Dokument papieski nosi datę 22 lutego 2007 r. i jest owocem XI Synodu Biskupów, który obradował w Rzymie w dniach 2-23 października 2005 r.

Materiały z konferencji prasowej dostępne są na watykańskiej stronie internetowej http://212.77.1.245/news_services/bulletin/news/19845.php?index=19845&po_date=13.03.2007&lang=it

Dokument ten wydany w różnych językach w osobnych broszurach, w języku polskim ukazał się na łamach polskiego wydania „L'Osservatore Romano” 28 (2007) nr 4 (282), s. 4-42. Jest on także dostępny na stronach internetowych różnych diecezji, przede wszystkim jednak na watykańskiej stronie internetowej:

http://www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/apost_exhortations/documents/hf_ben-xvi_exh_20070222_sacramentum-caritatis_pl.html

2. *Spotkanie Ojca Świętego Benedykta XVI z klerykami Seminarium Diecezji Rzymskiej*

Dnia 17 lutego 2007 r. papież Benedykt XVI odwiedził Seminarium Duchowne Diecezji Rzymskiej. W czasie spotkania z alumnami tego seminarium przedstawiciele poszczególnych lat studiów zadawali Ojcu Świętemu pytania, na które otrzymywali odpowiedź. Niektóre odpowiedzi wskazują na ważność liturgii w życiu kandydata do kapłaństwa oraz w życiu i posłudze prezbiterów.

Teksty pytań i odpowiedzi znajdują się na stronie watykańskiej http://www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/speeches/2007/february/documents/hf_ben-xvi_spe_20070217_seminario-romano_it.html Tam też znajdują się tłumaczenia tych tekstów na języki angielski, francuski, hiszpański, niemiecki i portugalski. Polski przekład znajduje się w „L'Osservatore Romano” 29 (2007) nr 5, s. 38-42.

3. *List Ojca Świętego Benedykta XVI do kard. Francisca Arinze z okazji dnia studium zorganizowanego przez Kongregację ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów*

Dnia 27 listopada 2006 r. papież Benedykt XVI wystosował do kard. Francisca Arinze list z okazji organizowanego przez Kongregację ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów w dniu 1 grudnia 2006 r. dnia studium na temat *Msza niedzielna uświęceniem ludu chrześcijańskiego*. List ten w językach angielskim, francuskim, hiszpańskim, niemieckim, portugalskim i włoskim znajduje się na stronie internetowej

http://www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/letters/2006/documents/hf_ben-xvi_let_20061127_sacrosanctum-concilium_it.html

Zasadniczo drukujemy oficjalne tłumaczenia tekstów papieskich. Jednak ze względu na tematyki obecnego biuletynu podajemy własne, nie oficjalne tłumaczenie.

*Do Czcigodnego Brata
Kardynała Francisa Arinze
Prefekta Kongregacji
ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów*

Z radością przesyłam moje serdeczne pozdrowienie Waszej Eminencji i uczestnikom dnia studium, zorganizowanego przez tę Kongregację, w rocznicę ogłoszenia Konstytucji o liturgii świętej *Sacrosanctum Concilium*. Po pochyleniu się wcześniej nad Martyrologium Rzymskim i nad muzyką sakralną, pogłębiacie obecnie temat: *Msza niedzielna uświęceniem ludu chrześcijańskiego*. Ze względu na duchowe i duszpasterskie treści, jakie w sobie zawiera, dotyka on bardzo aktualnego zagadnienia.

Sobór Watykański II naucza, że „Kościół celebruje misterium paschalne każdego ósmego dnia, który słusznie nazywany jest dniem Pańskim albo niedzielą” (Konstytucja o liturgii świętej, 106). Niedziela pozostaje istotnym fundamentem i zarazem pierwotnym rdzeniem roku liturgicznego, który bierze swój początek ze zmartwychwstania Chrystusa, dzięki któremu w czasie zostały odcisnięte ślady wieczności. Niedziela jest zatem, można powiedzieć, częścią czasu przenikniętego wiecznością, ponieważ jej brzask ujrzał Ukrzyżowanego Zmartwychwstałego (zmartwychwstałym) wchodzącego zwycięsko do życia wiecznego.

Wraz z wydarzeniem zmartwychwstania stworzenie i odkupienie osiągają swoją pełnię. W „pierwszym dniu po szabacie”, niewiasty a następnie uczniowie, spotykając Zmartwychwstałego, zrozumieli, że był to „dzień, który Pan uczynił” (Ps 117,24), „Jego” dzień, *Dzień Pański (dies Domini)*. W taki oto sposób wychwala go liturgia: „O dniu pierwszy i ostatni, dniu promienny i dniu pełen blasku zwycięstwa Chrystusa”.

Od samych początków taki był stały element rozumienia tajemnicy niedzieli: „Słowo – stwierdza Orygenes – przeniosło świętowanie szabatu na dzień, w którym weszło światło i dało nam jako wzór prawdziwego odpoczynku dzień zbawienia, niedzielę, pierwszy dzień światła, w którym Zbawiciel świata, po ukończeniu wszystkich swoich dzieł przeznaczonych dla ludzi, zwyciężając śmierć, przekroczył bramy nieba pokonując odcinek sześciodniowego stwarzania i zaznając błogosławionego szabatu oraz uszczęśliwiającego odpoczynku” (*Komentarz do Psalmu 91*). Ożywiony taką świadomością, święty Ignacy z Antiochii dochodzi do stwierdzenia: „Nie żyjemy już według szabatu, lecz przynależymy do niedzieli” (*Do Magnezjan 9,1*).

Dla pierwszych chrześcijan uczestnictwo w celebracjach niedzielnych stanowiło naturalny wyraz ich przynależności do Chrystusa, jedności z Jego Mistycznym Ciałem, w radosnym oczekiwaniu Jego chwalebного powrotu. Taka przynależność objawiła się w heroiczny sposób w życiu męczenników z Abiteny, którzy stawili czoło śmierci wołając: „Bez niedzieli nie możemy”, czyli bez spotykania się w niedzielę na celebrowaniu Eucharystii nie możemy żyć.

O ile bardziej dzisiaj należy przypominać o świętości dnia Pańskiego i o potrzebie uczestniczenia we Mszy św. niedzielnej! Kontekst kulturalny, w którym żyjemy, naczynony często obojętnością religijną i zeświecczeniem, które zasłania horyzont transcendencji, nie może doprowadzić do zapomnienia, że lud Boży, zrodzony poprzez wydarzenie Paschalne, musi do niego powrócić jak do niewyczerpanego źródła, aby zrozumieć lepiej oznaki własnej tożsamości i powody własnego istnienia. Sobór Watykański II, po wskazaniu źródła niedzieli, dodaje: „W tym bowiem dniu wierni powinni się gromadzić, aby słuchając Bożego słowa i uczestnicząc w Eucharystii, wspominać mękę, zmartwychwstanie i uwielbienie Pana Jezusa oraz składać dziękczynienie Bogu, który «przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa na nowo zrodził ich do żywej nadziei»” (Konstytucja o liturgii świętej, 106).

Niedziela nie została wybrana przez wspólnotę chrześcijańską, ale przez Apostołów, a nawet przez samego Chrystusa, który w tym dniu, „w pierwszym dniu tygodnia”, powstał z martwych i ukazał się uczniom (Mt 28,1; Mk 16,9; Łk 24,1; J 20,1.19; Dz 20,7; 1 Kor 16,2), ponawiając zjawienie się „osiem dni później” (J 20,26). Niedziela jest dniem, w którym Pan Zmartwychwstały jest obecny wśród swoich i zaprasza ich do swojego stołu oraz daje im siebie, aby i oni, zjednoczeni i ukształtowani w Nim, mogli w należyty sposób składać cześć Bogu. Dlatego, podczas gdy zachęcam do pogłębiania jeszcze bardziej znaczenia „Dnia Pańskiego”, zwracam szczególną uwagę na centralny charakter Eucharystii jako podstawowego filaru niedzieli i całego życia kościelnego. Rzeczywiście, w każdej celebracji niedzielnej Eucharystii dokonuje się uświęcenie ludu chrześcijańskiego, aż do niedzieli nie mającej końca, do dnia ostatecznego spotkania Boga ze swoimi stworzeniami.

W tej perspektywie wyrażam pragnienie, aby to Seminarium, promowane przez Kongregację, dotykając tematu tak aktualnie ważnego, przyczyniło się do ratowania chrześcijańskiego pojmowania sensu niedzieli w zakresie duszpasterstwa i w życiu każdego wierzącego. Niech „Dzień Pański”, który równie dobrze może być nazwany „Panem dni”, pozyska na nowo całą swoją doniosłość i niech będzie postrzegany i przeżywany w pełni podczas celebracji Eucharystii, korzenia i podstawy autentycznego wzrostu wspólnoty chrześcijańskiej (por. Dekret o posłudze i życiu prezbiterów *Presbyterorum Ordinis*, 6).

Zapewniając o mojej pamięci w modlitwie i wzywając nad każdym maczynie opieki Najświętszej Maryi, z serca udzielam szczególnego Błogosławieństwa Apostolskiego Czcigodnemu Bratu – Księdzu Kardynałowi, współpracownikom i wszystkim uczestnikom tego znaczącego spotkania.

Benedykt XVI, Papież

Z Watykanu, 27 listopada 2006 roku

(Tłum. ks. Paweł Wołczański)